

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«23» травня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України старший лейтенант поліції Засієнко Ілля Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 1202300000001376 від 21.07.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.438, ч. 5 ст. 111-1 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись положеннями ст. ст. ст. ст. 2, 7, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Кокуль Валентині Володимирівні,
02.08.1959 року народження, уродженці
села Хрещенівка, Нововоронцовського
району, Херсонської області, громадянці
України, фактично проживає за адресою:
вулиця 40 років перемоги, будинок 6А,
квартира 10, місто Генічеськ, Херсонської
області,

про те, що вона підозрюється у добровільному обранні громадянином України до незаконного органу влади, створеному на тимчасово окупованій території - окупаційної адміністрації держави-агресора, участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території та в публічних закликах до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної

української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади російської федерації (далі – рф) та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф, як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить

контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування чорноморського флоту РФ на території України - в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи генерального штабу збройних сил РФ (далі - ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб збройних сил РФ, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ пов'язаних із незаконною окупацією АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, в тому числі з використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Вказаний план у повній мірі відповідав та був розроблений з урахуванням принципів та підходів, викладених у виступі начальника ГШ ЗС РФ Герасимова В.В. з доповіддю про гібридну війну в лютому 2013 року, яка у подальшому отримала назву «доктрина Герасимова», де зазначалося, що з метою досягнення цілей повинна надаватися перевага невоєнним заходам (політичним, економічним, інформаційним, гуманітарним), які застосовуються з використанням протестного потенціалу населення, інформаційним протиборством та воєнним заходам прихованого характеру.

У подальшому, з грудня 2013 року до лютого 2014 року, для забезпечення схвалення та підтримки громадянами РФ і мешканцями південно-східних регіонів України злочинних діянь, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України та встановлення впливу і вагомості РФ на світовій арені, представники влади та збройних сил РФ, на виконання спільного злочинного плану, організували із застосуванням засобів масової інформації розпалювання в Україні національної ворожнечі шляхом ведення інформаційно-пропагандистської підривної діяльності.

Так, із грудня 2013 року за допомогою різних видів медіа-ресурсів РФ здійснювалось викривлення подій Революції Гідності, вказувалося на хибність європейського вектору розвитку зовнішніх відносин України. При цьому шляхом перекручування, постійного нав'язування хибного тлумачення, компонування інформації для зміни свідомості та ставлення громадян РФ і місцевих мешканців південно-східних регіонів України щодо дійсності та

значення подій, які насправді відбувалися в Україні, представники опозиційних до тодішнього політичного режиму в Україні сил висвітлювалися як прихильники радикально націоналістичних поглядів, учасники національно-визвольного руху середини ХХ століття (ОУН, УПА) - як прибічники та послідовники фашизму, пропагувалася їх неповноцінність за ознаками ідеологічних та політичних переконань.

Одночасно за допомогою засобів масової інформації здійснювалося спотворення свідомості частини населення України з метою зміни світоглядних основ, зародження сумніву в необхідності та доцільності спільного існування в рамках самостійної, унітарної, суверенної держави Україна з європейським вектором розвитку, підбурювання до міжетнічних конфліктів, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів України (АР Крим і м. Севастополя та південно-східних областей), провокування національних зіткнень, формування хибного образу частини українського населення як «націонал-фашистів», які мають інші духовні та моральні цінності, пропагують культ насильства та знущання над російськомовним населенням України.

Ураховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та збройних сил рф серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі – чф рф), що сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ збройних сил рф поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому її ведення проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати з території півострова Крим.

Також, представниками влади і збройних сил рф вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

19.02.2022 керівництвом рф в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, на тимчасово окупованій території Донецької області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Донецької області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч нормам міжнародного гуманітарного права, в тому числі Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), президент російської федерації - путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її

фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація рф - сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями рф тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Зокрема, починаючи з 24 лютого 2022 року до теперішнього часу рф тимчасово окуповано частину території Херсонської області.

В подальшому, за вказівки невстановлених представників рф у районних центрах та містах на території Херсонської області, де органи влади України тимчасово не здійснюють своїх повноважень, утворено не передбачені законодавством України так звані «державні адміністрації».

27 вересня 2022 року окупаційною владою рф та під її контролем, на тимчасово окупованій території Херсонської області проведено референдум, відповідно до якого народ Херсонської області прийняв рішення про возз'єднання з рф на правах її суб'єкта.

29 вересня 2022 року указом президента рф «про визнання Херсонської області» №686 – Херсонську область визнано незалежною. В подальшому, 30 вересня 2022 року, між президентом рф путіним та тимчасово виконуючим обов'язків губернатора Херсонської області сальдо в., укладено договір «між рф і Херсонською областю про прийняття її в склад рф і створення нового суб'єкта», відповідно до якого враховано результати референдуму від 27 вересня 2022 року та приєднано Херсонську область до складу рф у якості нового суб'єкту.

Для реалізації та надання законності рішень, прийнятих на підставі указу президента рф від 29.09.2022 та договору від 30.09.2022 між рф і Херсонською областю центральною виборчою комісією рф 15.06.2023 на 119 засіданні «центральної виборчої комісії російської федерації» було прийнято рішення про проведення виборів на території Херсонської області 10 вересня 2023 року.

В зв'язку з вище описаними подіями, у громадянки України Кокуль Валентина Володимирівна, яка з 24.02.2022 перебуває на тимчасово окупованій території Херсонської області, не перемістилася на підконтрольну органам державної влади України територію, хоча мала на це змогу, виник умисел на вчинення колабораційної діяльності та умисних дій на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України.

Так, Кокуль В.В., у не встановлений досудовим розслідуванням час, усвідомлюючи злочинний характер та суспільну небезпечність своїх дій, діючи з прямим умислом, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, добровільно подала свою кандидатуру до херсонського регіонального відділу всеросійської політичної партії «комуністична партія російської федерації», з метою включення до партійного списку як кандидата в депутати так званої «херсонської обласної думи першого скликання».

23 серпня 2023 року, представниками херсонського регіонального відділення всеросійської політичної партії «комуністична партія російської федерації», до центральної виборчої комісії Херсонської області, яка розташована за юридичною адресою: м. Херсон, пр. Ушакова, буд.37, але фактично розташованою за адресою: вул. Вокзальна, буд. 15, м. Генічеськ, Херсонської обл., при окупаційній адміністрації держави-агресора, подано список кандидатів в депутати на виборах до так званої «херсонської обласної думи першого скликання», юридична адреса якої згідно даних вказаних на сайті в мережі інтернет за адресою: Херсонська область м. Херсон, вул. 295 Стрілкової дивізії, 1-А, але фактично розташованою за адресою: м. Генічеськ, вул. Міська, буд. 8, відповідно до якого, того ж дня, Кокуль В.В., зареєстровано під номером 4 у партійному списку.

10 вересня 2023 року, за результатами виборів до «херсонської обласної думи першого скликання», яка розташована та функціонує за адресою: м. Генічеськ, вул. Міська, буд. 8, політична партія «комуністична партія російської федерації» набрала 10,56 відсотки. Відповідно до «Постанови комісії від 10 вересня 2023 № 22/145 «про результати виборів депутатів херсонської обласної думи першого», юридична адреса якої згідно даних вказаних на сайті в мережі інтернет за адресою: Херсонська область м. Херсон, вул. 295 Стрілкової дивізії, 1-А, але фактично розташованої за адресою: м. Генічеськ, вул. Міська, буд. 8, зазначено, що Кокуль В.В., обрано депутатом «херсонської обласної думи першого скликання» за законами рф на тимчасово окупованій території України, за списком політичної партії «комуністична партія російської федерації».

З метою проведення незаконних виборів на території Херсонської області так званих «депутатів херсонської обласної думи першого скликання» у період часу з серпня 2023 року по 10 вересня 2023 року Кокуль В.В., неодноразово здійснювала публічні заклики до проведення незаконних виборів на тимчасово окупованих територіях та прийняття участі жителів окупованих районів у вказаних виборах.

Так, Кокуль В.В., маючи умисел на вчинення публічних закликів до проведення незаконних виборів на тимчасово окупованих територіях у телеграм-каналі, що має назву «КПРФ Херсон», де постійно, систематично здійснювала підтримку президенту рф путіну в.в., діям військовослужбовцям рф, виправдовував збройну агресію рф проти України, освітлювала проведення незаконних виборів на території Херсонської області та повністю їх підтримувала.

Встановлено, що у телеграм каналі «КПРФ Херсон», в період часу з серпня 2023 міститься велика кількість публікацій, висвітлених де Кокуль В.В., розповідає про вибори та їх участь у виборах, містить безліч фото Кокуль В.В., як депутата так званої херсонської обласної думи 1-го скликання, а також заклики до місцевих мешканців Херсонської області приходити на виборчу дільницю та проголосувати за кандидатів в депутати «херсонської обласної думи першого скликання».

Отже, громадянка України Кокуль В.В., маючи досвід роботи на посадах в органах місцевого самоврядування України, усвідомлюючи злочинний характер та суспільну небезпечність своїх дій, обрався депутатом до незаконного органу влади – окупаційної адміністрації держави-агресора рф, а саме «херсонської обласної думи першого скликання» та взяла участь в проведенні незаконних виборів до «херсонської обласної думи першого скликання» на тимчасово окупованій території Херсонської області, а також своїми умисними діями здійснював заклики місцевих громадян до проведення таких незаконних виборів на території Херсонської області.

Таким чином, Кокуль Валентина Володимирівна, підозрюється у добровільному обранні громадянином України до незаконного органу влади, створеному на тимчасово окупованій території - окупаційної адміністрації держави-агресора, участі в організації та проведенні незаконних виборів на тимчасово окупованій території та в публічних

закликах до проведення таких незаконних виборів на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 Кримінального кодексу України.

Старший слідчий в ОВС
ГСУ НП України
старший лейтенант поліції

Ілля ЗАСІЄНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор третього відділу управління
процесуального керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту нагляду за додержанням законів
Національною поліцією України та органами, які
ведуть боротьбу з організованою злочинністю,
Офісу Генерального прокурора

Олександр КОВАЛЬ

« ___ » травня 2024 року

На підставі ст. 277 КПК України Кокуль В.В., роз'ясненні її права як підозрюваного, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні

окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомили, копію повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручили, права підозрюваного мені оголосили та роз'яснили.

Підозрюваний:

_____ (підпис)

В.В. Кокуль

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 20__ року.

Захисник:

_____ (підпис)

« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 20__ року.

**Старший слідчий в ОВС
ГСУ НП України
старший лейтенант поліції**

Ілля ЗАСІЄНКО

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Кокуль Валентина Володимирівна, 02.08.1959 року народження, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України (далі - КПК України) викликається на **«10» год. «00» хв. «29», «30», «31» травня 2024 року** до старшого слідчого в ОВС ГСУ НП України Засієнка І.О., за адресою: м. Київ, пр. Валерія Лобановського, 51, кабінет 506, для участі у проведенні допиту як підозрюваного у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, а також проведенні інших процесуальних дій у межах кримінального провадження № 1202300000001671 від 07.09.2023.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб.

Відповідно до ст. 138 КПК України поважними причинами неявки особи на виклик є: 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові дії, стихійні лиха або інші подібні обставини) 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу в результаті відрадження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово покинути цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Статтею 139 КПК України передбачено наслідки неявки на виклик:

1. Якщо підозрюваний, щодо якого здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного може бути застосовано привід.

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Статтею 566 КПК України передбачено спосіб виклику особи, яка перебуває за межами України:

1. Особу, яка перебуває за межами України, для провадження слідчих чи інших процесуальних дій на території України викликають повісткою на підставі запиту

(доручення) про міжнародну правову допомогу. Викликаній особі, крім підозрюваного та обвинуваченого, повідомляється про розмір і порядок відшкодування витрат, пов'язаних з викликом. Запит (доручення) у рамках міжнародної правової допомоги про виклик особи, яка перебуває за межами України, направляється компетентному органу іноземної держави не пізніше шістдесяти діб до дати явки особи або в інший строк, передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

2. Викликана особа не може бути притягнута до кримінальної відповідальності, затримана, стосовно неї не може бути обраний запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, до неї не можуть бути застосовані інші заходи забезпечення кримінального провадження чи обмеження її особистої свободи як з приводу кримінального правопорушення, яке є предметом цього кримінального провадження, так і за будь-яке інше кримінальне правопорушення, вчинене до перетинання державного кордону України (при в'їзді в Україну). Стосовно такої особи не може бути приведений до виконання вирок, ухвалений до перетину державного кордону України у зв'язку з викликом. Підозрюваний, обвинувачений або засуджений може бути затриманий, стосовно нього може бути застосований запобіжний захід або приведений до виконання вирок лише за злочин, зазначений у повістці.

3. Викликана особа втрачає гарантії, передбачені цією статтею, якщо не залишить територію України, маючи таку можливість, протягом п'ятнадцяти діб або іншого строку, передбаченого міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, від моменту отримання письмового повідомлення органу досудового розслідування, прокуратури або суду про відсутність необхідності у проведенні слідчих чи інших процесуальних дій за її участю.

**Старший слідчий в ОВС
Головного слідчого управління
Національної поліції України
старший лейтенант поліції**

Ілля ЗАСІЄНКО